

[Arne Bjerregaard]

veauet vil den fremtidige leje i mindre grad end nu blive bestemt af konjunkturerne på finansieringspunktet. Når den statslige rentesikringsordning bortfalder, vil de problemfyldte rentesikringsaftrapninger selvfølgelig bortfalde.

Nu har nogle hævdet, at det ikke er tilskud nok. Dertil må jeg straks sige, at er 50 pct. tilskud ikke nok, er vi for at få en ændret finansiering villige til at lave en yderligere statslånsordning med en afdragsperiode på måske 10 år. Derved vil man kunne få en finansieringsform, som er billigere for staten og bedre for lejerne end den, vi har nu, der, som det er sagt af kommunisterne, jo er helt ude på overdrevet af økonomisk samfundsansvarlighed, fordi staten ikke, som man kan på det private marked, kan få gavn af fradrag af renteudgifter. Det er det samme, som når man prøver at sige til samfundet, at det ikke betyder så meget med store lån i udlandet; de private har jo også store lån, og dem er de næsten glade for. Ja, det er, fordi de har andre fordele, som samfundet i sin helhed ikke har.

Bl. a. derfor havde jeg ønsket, at vi var kommet med i boligforhandlinger, for at vi muligvis allerede på nuværende tidspunkt kunne have fået en ændret finansieringsform for fremtidens byggeri. Men det kommer vi altså ikke, og jeg må selvfølgelig erkende, at mine forhåbninger om, at regeringen vil stemme for det forslag, vi har stillet, er ganske små. Som jeg sagde i begyndelsen, er regeringen her som alle andre steder fastlåst i sin udgangsposition, man kan ikke bevæge sig, heller ikke på så vitalt et område som dette, hvor regeringen nok må erkende, at det var en bedre finansieringsform end den, man har kørt med i mangfoldige år.

Jeg er klar over, at hvis man gennemførte vort ændringsforslag, ville det medføre en hel masse konsekvensændringer, men det kunne vi jo udmærket ordne efter afstemningen her i dag; det ville ikke være så vanskeligt.

Vores stemmeafgivning ved tredje behandling afhænger af, om man er imødekommende over for nye finansieringsformer inden for det almennyttige byggeri. Er man ikke det, må vi vende os imod dette forslag.

Til det næste forslag, forslag til ændring af lov om leje, lovforslag nr. L 141, skal jeg kun knytte få kommentarer. Vi mener, lejerne

generelt set har en rimelig beskyttelse i den nuværende lovgivning, men at visse ejere, som kun udgør en ganske lille procentdel af samtlige ejere, stiller alle ejere i et særdeles dårligt lys, fordi de udnytter deres magtsituation. Vi har sagt mangfoldige gange, at disse ejere ikke bør ødelægge hele den private udlejningssektor med deres udnyttelse af deres magtposition, og derfor har vi ikke spur imod, at disse, som nogle benævner dem, bolighajer bliver udrenset af den private boligsektor.

Derfor vil vi ikke bare for lejernes skyld, men også for de seriøse udlejerers skyld, stemme for kommunisternes ændringsforslag nr. 38 til lejelovsforslaget; det mener vi vil rense det private boligmarked for disse såkaldte bolighajer. Bliver det ikke gennemført – og det gør det jo nok ikke – kan vi stemme for det af regeringen stillede ændringsforslag. Det er ikke så bastant som kommunisternes – måske ville vi ikke have brugt samme ordvalg som kommunisterne – det er ikke så klart som deres, og det giver ikke de samme muligheder som kommunisternes.

Så er der forslaget til ændring af boligreguleringsloven, lovforslag nr. L 142. Det er jo en midlertidig lov; jeg kan ærlig talt ikke huske, hvor længe den har været midlertidig, men det midlertidige i vor tid har jo lang levetid. Den har eksisteret længe, men en dag må det vel lysne så meget, at vi kan komme af med dens restriktioner, som vort parti mener forhindrer en naturlig udnyttelse af den eksisterende boligmasse og forhindrer dannelse af en naturlig leje. Men lad mig sige som i indledningen: vi skal villigt erkende, at i en krisesituation som den, samfundet i øjeblikket befinder sig i, skal man nok ikke lave for drastiske ændringer, om end man nok kunne have anskueliggjort visse målsætninger. Vi har til dette forslag stillet et ændringsforslag om, at kapitalafkastet på 7 pct. bør være af 16. alm. vurdering og ikke af 15. alm. vurdering. Vi synes, det er ganske urimeligt, at man på denne måde søger at konfiskere privat ejendom. Vil man konfiskere, skal man gøre det på en mere ærlig måde end på denne luskede facon – det er simpelt hen en lusket måde at konfiskere privat ejendom på. Det kan ikke hjælpe, man siger, det er lejernes, for det er privat ejendom, og det kan derfor ikke være rimeligt at fastlåse kapitalafkastet 6 år tilbage i tiden. Sig det rent